

Sygn. akt VII U 6361/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca **SSO Sylwia Dembska**

Protokolant st. sekr. sąd. Paulina Korcz

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 roku w Poznaniu

odwołania **A. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 13 września 2016 r. r. Nr (...)

zmienionej decyzją z dnia 26 października 2016 r.

oraz od decyzji z dnia 26 października 2016 r. nr (...)

w sprawie **A. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o należności z tytułu składek

1. umarza postępowanie w części uwzględnionej decyzją zmieniającą z dnia 26 października 2016 r.

2. oddala odwołanie w pozostałej części

3. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

SSO Sylwia Dembska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.09.2016 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2016.963) oraz art. 26 i art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j.: Dz.U. 2012.749 ze zm.) stwierdził, że płatnik G. S. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Wskazano, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 40.115,17 zł, w tym na:

1/ ubezpieczenia społeczne: z tytułu nieopłaconych składek za okres od 10/2012 do 06/2015 w kwocie 21.093,79 zł, odsetki na dzień 13.09.2016 r. w kwocie 4.411 zł, koszty egzekucyjne w kwocie 1.414,20 zł,

2/ ubezpieczenie zdrowotne: z tytułu nieopłaconych składek za okres od 10/2012 do 06/2015 w kwocie 8.571,12 zł, odsetki na dzień 13.09.2016 r. w kwocie 1.802 zł, koszty egzekucyjne w kwocie 575,10 zł,

3/ Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych: z tytułu nieopłaconych składek za okres od 10/2012 do 06/2015 w kwocie 1.768,66 zł, odsetki na dzień 13.09.2016 r. w kwocie 354 zł, koszty egzekucyjne w kwocie 125,30 zł.

Nadto wskazano, że na podstawie art. 23 ust. 1 u.s.u.s. odsetki naliczane będą nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem, przy czym winny być liczone na zasadach i w wysokości określonych w Ordynacji podatkowej.

Przedmiotową decyzję o tak brzmiącej sentencji skierowano do **A. S.**.

W uzasadnieniu powołując się na art. 26 oraz art. 29 Ordynacji podatkowej wskazano, że podatnik, w tym płatnik składek, odpowiada całym swoim majątkiem za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki, zaś w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność obejmuje majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka. Nadto wskazano, że decyzja może stanowić podstawę do zabezpieczenia należności z tytułu składek ustawowym prawem zastawu na wszystkich będących własnością dłużnika oraz stanowiących współwłasność łączną dłużnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, a także podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność zobowiązanego, a jeżeli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie jest dokonywane przez złożenie tych dokumentów do zbioru dokumentów.

Od tej decyzji w prawidłowym trybie i terminie odwołała się A. S., działając przez adwokata, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że odwołująca nie odpowiada za zaległości płatnika G. S. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od dnia 24.05.2013 r. do dnia 30.06.2015 r. oraz odpowiedzialność odwołującej z tytułu nieopłaconych składek G. S. za okres od października 2012 r. do dnia 23.05.2013 r. ograniczona jest do majątku wspólnego małżonków. Odwołująca wniosła nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że dnia 24.05.2013 r. odwołująca zawarła wraz z mężem przed notariuszem umowę majątkową małżeńską, na podstawie której między małżonkami ustanowiono rozdzielność majątkową. Nadto podniesiono, że fakt obciążenia odwołującej zaległościami składkowymi męża potwierdza uzasadnienie decyzji, w treści której organ rentowy powołał się na regulacje ordynacji podatkowej określające zakres odpowiedzialności płatnika pozostającego w związku małżeńskim. W ocenie odwołującej decyzja jest wadliwa w zakresie obciążenia jej odpowiedzialnością za składki powstałe po dniu zawarcia umowy majątkowej małżeńskiej i jest ona błędna w zakresie, w jakim nie zawiera ograniczenia odpowiedzialności odwołującej wyłącznie do majątku wspólnego za składki powstałe przed zawarciem tej umowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że po ponownej weryfikacji akt oraz w oparciu o nowe dokumenty w postaci umowy wyłączającej wspólność majątkową małżeńską, stwierdził, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje w części na uwzględnienie z uwagi na powstanie rozdzielności majątkowej.

Wobec tego organ rentowy dnia 26.10.2016 r. wydał decyzję zmieniającą decyzję z dnia 13.09.2016 r. (znak: (...)) w części dotyczącej wysokości łącznego zadłużenia z kwoty 40.115,17 zł na kwotę 7.392,94 zł, a także zmienił sentencję decyzji w pkt. 1-3 poprzez nadanie im następującej treści:

- ubezpieczenie społeczne z tytułu nieopłaconych składek za okres 10/2012 do 04/2013 w kwocie 3.713,94 zł, odsetki na dzień 13.09.2016 r. w kwocie 1.194 zł,

- ubezpieczenie zdrowotne z tytułu nieopłaconych składek za okres od 10/2012 do 04/2013 w kwocie 1.556,02 zł, odsetki na dzień 13.09.2016 r. w kwocie 503 zł,

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu nieopłaconych składek za okres od 10/2012 do 04/2013 w kwocie 321,98 zł, odsetki na dzień 13.09.2016 r. w kwocie 104 zł.

Adresatem tej decyzji jest A. S..

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w zakresie nieuwzględnionym w decyzji zmieniającej.

Od decyzji z dnia 26.10.2016 r. odwołująca, działając przez adwokata, wniosła odwołanie i zaskarżyła ją w części, w jakiej obciążono odwołującą majątkiem osobistym za zadłużenie G. S. z tytułu nieopłaconych składek za okres od października 2012 r. do kwietnia 2013 r. i wniosła o zmianę decyzji poprzez ograniczenie odpowiedzialności odwołującej do majątku wspólnego małżonków i zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprawa z odwołania od decyzji z dnia 26.10.2016 r. została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 12/17. Na mocy zarządzenia z dnia 16.01.2017 r. na podstawie art. 219 k.p.c. połączono tę sprawę do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia z niniejszą sprawą i prowadzić dalej pod sygn. alt VII U 6361/16.

W piśmie z dnia 02.12.2016 r. organ rentowy wykonując zobowiązanie Sądu wskazał, że decyzja wobec odwołującej stwierdzająca wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek G. S. została wydana na podstawie art. 83 ust. 1 oraz art. 31 i 32 u.s.u.s. oraz art. 26 i art. 29 § 1 i 2 o.p.

W piśmie z dnia 02.12.2016 r. odwołująca wniosła o umorzenie postępowania w części, w jakiej organ rentowy decyzją z dnia 26.10.2016 r. uwzględnił odwołanie i podtrzymała odwołanie w zakresie, w jakim zarzuca decyzji z dnia 13.09.2016 r. bezpodstawne obciążenie jej odpowiedzialnością całym majątkiem za zaległości płatnika G. S. wnosząc o zmianę decyzji poprzez stwierdzenie, że odpowiedzialność odwołującej z tytułu nieopłaconych składek ograniczona jest do majątku wspólnego.

Na mocy postanowienia z dnia 16.12.2016 r. zawiadomiono o toczącym się postępowaniu G. S. i poinformowano go, że może przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia. /k. 24 akt/

G. S. nie złożył w określonym terminie żadnego oświadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Odwołująca A. S. od dnia 24.01.1987 r. jest małżonką G. S. prowadzącego od 28.10.1998 r. do dnia 01.07.2015 r. jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...).C. Doradztwo (...). Przeważająca działalność polegała na doradztwie w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania.

bezsporne: wydruk z (...) (k. 10 akt)

Według stanu na dzień 03.01.2012 r. G. S. nie posiadał zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

dowód: zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek z dnia 03.01.2012 (w aktach organu rentowego)

Dnia 25.05.2013 r. małżonkowie zawarli umowę majątkową małżeńską w formie aktu notarialnego, na mocy której wyłączyli łączącą ich dotąd wspólność ustawową. Odwołująca samodzielnie składała deklaracje indywidualne do urzędu skarbowego.

dowód: akt notarialny z dnia 24.05.2013 r. (k. 10 akt), deklaracje za rok 2013, 2014, 2015 i 2016 (k. 10 akt)

G. S. posiada zaległości z tytułu składek za okres od października 2012 r. do czerwca 2015 r.

dowód: załącznik do dokumentu nr (...) z dnia 13.09.2016 r. (k. 7-8 akt organu rentowego)

Pismem z dnia 13.05.2016 r. organ rentowy zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy powstałych w związku z prowadzeniem przez G. S. działalności gospodarczej.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania (k. 3 akt organu rentowego)

Dnia 13.09.2016 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, która została zmieniona decyzją z dnia 26.10.2016 r.

Stan faktyczny ustalono na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów oraz dokumentów w aktach organu rentowego, których wartość dowodowa nie była kwestionowana przez strony i nie znaleziono podstaw, by czynić to z urzędu.

Zeznania odwołującej w charakterze strony potwierdziły okoliczności wpływające z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. w części nie zasługiwało na uwzględnienie, w części zaś postępowanie musiało zostać umorzone.

W świetle art. 31 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2016.963) – dalej: u.s.u.s. – do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio: art. 12, art. 26, art. 29 § 1 i 2, art. 33, art. 33a, art. 33b, art. 38a, art. 51 § 1, art. 55, art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9, art. 60 § 1, art. 61 § 1, art. 62 § 1, 3 i 5, art. 62b § 1 pkt 2 i § 3, art. 72 § 1 pkt 1 i 4 i § 2, art. 73 § 1 pkt 1 i 5, art. 77b § 1 i 2, art. 91, art. 93, art. 93a–93c, art. 93e, art. 94, art. 97 § 1, art. 98 § 1 i 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100, art. 101, art. 105 § 1 i 2, art. 106 § 1 i 2, art. 107 § 1, 1a, § 2 pkt 2 i 4 i § 3, art. 108 § 1, 3 i 4, art. 109 § 1 w zakresie art. 29, art. 109 § 2 pkt 1, art. 110 § 1, § 2 pkt 2, § 3, art. 111 § 1–4 i § 5 pkt 1, art. 112 § 1–5, art. 112b, art. 112c, art. 113, art. 114, art. 115–117, art. 118 oraz art. 119 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (dalej: u.o.p.).

Jak stanowi art. 32 u.s.u.s. do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W świetle znajdującego odpowiednie zastosowanie na mocy art. 31 i 32 u.s.u.s. przepisu art. 26 u.o.p. podatnik odpowiada całym swoim majątkiem za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki.

Zgodnie z art. 29 § 1 i 2 u.o.p. w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność, o której mowa w art. 26, obejmuje majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka (§ 1), zaś skutki prawne ograniczenia, zniesienia, wyłączenia lub ustania wspólności majątkowej nie odnoszą się do zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem (§ 2):

- 1) zawarcia umowy o ograniczeniu lub wyłączeniu ustawowej wspólności majątkowej;
- 2) zniesienia wspólności majątkowej prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3) ustania wspólności majątkowej w przypadku ubezwłasnowolnienia małżonka;
- 4) uprawomocnienia się orzeczenia sądu o separacji.

W art. 29 u.o.p. stosowanego odpowiednio mowa zatem o odpowiedzialności płatnika składek. W art. 26 powołanej ustawy wskazano, że płatnik odpowiada całym swoim majątkiem, zaś w art. 29 doprecyzowano, że odpowiedzialność ta obejmuje majątek odrębny płatnika oraz majątek wspólny płatnika i jego małżonka.

Należy podkreślić, iż współwłasność majątku wspólnego ma charakter współwłasności łącznej (art. 35 k.r.o.), a zatem dopóki istnieje majątek wspólny, dopóty małżonkom nie przysługują w nim udziały. B. charakter współwłasności łącznej powoduje, że obowiązek znoszenia egzekucji z mocy prawa odnosi się do wszystkich składników majątku wspólnego.

Porównując art. 26 u.o.p. z treścią art. 29 § 1 u.o.p., należy zauważyć, że ustawa rozróżnia majątek osobisty płatnika i majątek wspólny płatnika i jego małżonka, natomiast art. 29 § 1 u.o.p. jedynie rozciąga odpowiedzialność płatnika na majątek wspólny płatnika i jego małżonka (zob. D. Krzyżanowski, „Odpowiedzialność majątkiem wspólnym małżonków za przedmażeńskie zobowiązania podatkowe oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne”, *Palestra* 2012/11-12/70). Odpowiedzialność małżonka nie rozciąga się na jego majątek osobisty (zob. A. Mariański, „Odpowiedzialność za zobowiązania podatnika, płatnika, inkasenta w prawie polskim, Warszawa 1999”, s. 35). Małżonkowie nie ponoszą odpowiedzialności solidarnej, jednakże dług z tytułu składek może być zaspokojony z majątku wspólnego i majątku osobistego płatnika (zob. J. Ignatowicz, M. Nazar, „Prawo rodzinne”, LexicNexis). Z kolei odpowiedzialność solidarną z płatnikiem za jego zaległości składkowe, które powstały podczas trwania wspólności majątkowej, ponosi współmałżonek rozwiedziony – całym swoim majątkiem osobistym oraz całym majątkiem wspólnym. Odpowiedzialność małżonka dotyczy należności głównej, ale i odsetek z tytułu zaległości składkowej, skoro małżonek odpowiada w takim samym zakresie jak płatnik (zob. A. Mariański, „Odpowiedzialność małżonka...”, s. 20.).

W konsekwencji, w przypadku, gdy płatnik pozostaje w związku małżeńskim, nie ma potrzeby ani możliwości wydawania odrębnej decyzji o odpowiedzialności małżonka płatnika składek (zob. Komentarz do art. 32 u.s.u.s. (w:) „Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz”, red. J. Wantoch-Rekowski, Lex/El.). Z punktu widzenia prawnego małżonek nie jest podmiotem odpowiedzialnym za zaległości płatnika składek, mimo że odpowiedzialność dotknie faktycznie także jego majątku, którego jest wraz z małżonkiem współwłaścicielem (majątku wspólnego).

Należy wskazać, że obecne na gruncie regulacji Ordynacji podatkowej rozwiązanie jest odmienne niż stosowane w ustawie z dnia 19.12.1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (t.j.: Dz. U. 1993.108.486 z późn. zm.), gdzie organ rentowy musiał odrębnie orzec o odpowiedzialności małżonka, który posiadał pozycję osoby trzeciej (tak np. w wyroku SA w Białymstoku z dnia 15 maja 2001 r., III AUa 974/00, niepubl.). Praktyka wydawania przez ZUS decyzji o odpowiedzialności małżonka płatnika istniejąca także pod rządami ordynacji podatkowej jest błędna, gdyż nie znajduje podstawy prawnej (zob. Komentarz do art. 32 u.s.u.s. (w:) „Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych. Komentarz”, red. J. Wantoch-Rekowski, Lex/El.).

Bez względu na to, że rozwiązanie przyjęte w ustawie Ordynacja podatkowa jest w literaturze oceniane krytycznie, gdyż małżonek płatnika nie ma prawnych możliwości obrony majątku wspólnego przed działaniami ZUS, brak podstaw do tworzenia konstrukcji prawnych nieprzewidzianych w przepisach. Na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych małżonek podatnika był osobą trzecią i odpowiadał za zobowiązania podatkowe podatnika majątkiem wspólnym po doręczeniu mu decyzji o odpowiedzialności. Tymczasem aktualnie małżonek podatnika w sensie prawnym nie jest podmiotem odpowiedzialnym za zobowiązanie podatkowe (M. Klimas, „Inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja” (w:) M. Klimas, „Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych”, LEX/el. 2013), mimo że w rzeczywistości egzekucja dotyczyć będzie także jego majątku, tj. majątku wspólnego.

Ordynacja podatkowa nie zawiera definicji pojęcia „osoby trzeciej”. (...) odpowiedzialności osób trzecich wyznaczają przepisy rozdziału XV działu III o.p., tj. art. 107-119, co oznacza to, że odpowiedzialność ponoszą podmioty wprost wymienione w rozdziale XV, do których ustawodawca zaliczył:

- 1/ rozwiedzonego małżonka (art. 110);
- 2/ członków rodziny (art. 111);
- 3/ nabywcę przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części (art. 112);

4/ osoby dopuszczające się firmanctwa (art. 113);

5/ wspólników spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariuszy spółki komandytowej albo komandytowo - akcyjnej (art. 115);

6/ członków zarządu spółki z o.o., spółki w organizacji, spółki akcyjnej oraz spółki akcyjnej w organizacji (art. 116);

7/ członków organów zarządzających innych osób prawnych (art. 116a);

8/ osoby prawne przejmujące lub osoby prawne powstałe w wyniku podziału osoby prawnej (art. 117).

Wśród podmiotów odpowiedzialnych za cudze zaległości nie wymieniono małżonka podatnika (odpowiednio płatnika składek) pozostającego z nim we wspólności ustawowej. Ustalony przez ustawodawcę zamknięty katalog przekreśla możliwość jego poszerzenia lub zawężania. Należy zwrócić uwagę, że art. 109 u.o.p. zawiera odesłanie do art. 29 u.o.p. określającego zasadę odpowiedzialności osób pozostających w związku małżeńskim, a zatem małżonek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, pozostający z nim we wspólności ustawowej (majątkowej) nie jest członkiem rodziny w rozumieniu art. 111 o.p.

Skoro małżonek osoby pozostający z dłużnikiem we wspólności ustawowej nie jest osobą trzecią w rozumieniu ordynacji podatkowej (zob. wyrok SN z dnia 27.01.2016 r., II CSK 149/15), to organ rentowy nie ma możliwości przeniesienia odpowiedzialności na tego małżonka, gdyż zakres jego odpowiedzialności wynika z samego faktu pozostawania w związku małżeńskim i istnienia majątkowej wspólności małżeńskiej.

Przekładając te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że zaskarżona decyzja nie przenosi odpowiedzialności za zobowiązanie z tytułu zaległych składek na odwołującą, lecz ma charakter informacyjny – organ rentowy wskazuje, że ustalił, iż zaległość dłużnika z tytułu poszczególnych składek opiewa na wskazane w decyzji kwoty. W sentencji zaskarżonej decyzji nie ma mowy o charakterze odpowiedzialności odwołującej, jednakże wskazano art. 26 i art. 29 § 1 i 2 u.o.p. Oznacza to, że organ rentowy informuje odwołującą o tym, że jej współmałżonek ponosi odpowiedzialność z majątku wspólnego w zakresie wskazanych w decyzji kwot. W toku postępowania decyzja z dnia 13.09.2016 r. została zmieniona w ten sposób, że określono w niej zaległości do daty ustania wspólności majątkowej.

Wbrew twierdzeniom odwołującej z zaskarżonej decyzji z dnia 13.09.2016 r. nie wynika, jakoby odwołująca miała ponosić odpowiedzialność majątkiem osobistym za zobowiązania męża, gdyż w ogóle nie ma i z powołanych wyżej względów nie może być mowy o jej odpowiedzialności – w świetle powołanych przepisów to dłużnik ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem osobistym oraz majątkiem wspólnym jego i jego małżonka.

Przedmiotem niniejszego postępowania nie było ustalenie wysokości zadłużenia, które zresztą nie było w toku postępowania kwestionowane.

Zważywszy, że organ rentowy za podstawę swojej decyzji wskazał przepisy art. 26 i art. 29 § 1 i 2 u.o.p., a zatem stwierdzał wysokość zaległości G. S., co do której ponosi on odpowiedzialność z majątku wspólnego małżeńskiego, zaskarżona decyzja w brzmieniu nadanym decyzją z dnia 26.10.2016 r. jest prawidłowa.

Z tych względów postępowanie w części, w jakiej organ rentowy uwzględnił odwołanie od decyzji z dnia 13.09.2016 r. zostało na podstawie art. 477¹³ k.p.c. umorzone, zaś w pozostałej części odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i zostało oddalone na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podobnie jak odwołanie od decyzji z dnia 26.10.2016 r.

Konsekwencją jedynie częściowej zasadności stanowiska odwołującej i organu rentowego jest wzajemne zniesienie kosztów postępowania w oparciu o art. 100 k.p.c.

SSO Sylwia Dembska